

ledes vilde det være gaaet, det er jeg aldeles overbevist om, og det er med fuldt Forsæt, jeg har draget det Spørgsmaal frem. Men nu haaber jeg, at den højtærede Minister vil sørge for, at denne Paragraf overhovedet ikke bringes i Anvendelse, f. Eks. paa de Steder, hvor Huslejenævnet har forhøjet med mindst 30 pCt.; og hvis der er Steder, hvor der f. Eks. kun er givet en Forhøjelse paa 29 pCt., kan vedkommende Vært udenom Huslejenævnet højst forlange at faa 1 pCt. mere nu, idet han nu har Ret til at faa 30 pCt. Jeg maa hævde, at saaledes skal det altsaa fortolkes ifølge Ministerens Udtalelse, og det mildner selvfølgelig i meget høj Grad Bestemmelsen, set fra et Lejerstandpunkt. Men jeg vil dog stadig stille mig paa det Standpunkt, at jeg giver Lejerrepræsentanterne Ret i deres Forlangende om, at Bestemmelsen om, at det hele skal gaa gennem Huslejenævnene, forbliver uforandret, for Nævnene er af en saadan Beskaffenhed, at Grundejerne ikke har nogen Anledning til at nære Mistro til dem. Og der er, som det for Resten allerede er gjort opmærksom paa, det kedelige ved denne Bestemmelse om 30 pCt. Lejeforhøjelse udenom Nævnene, at Statistikken synes at vise, at hvor Huslejenævnet ikke i Forvejen har tilladt en Forhøjelse paa 30 pCt. eller derover, skyldes det særlige Grunde. Det skyldes f. Eks. Vanrøgt af Ejendommene, eller det kan skyldes den Omstændighed, at man ikke har villet vedligeholde Ejendommene i tilbørlig Grad. Men naar nu denne Bestemmelse kommer ind, kan det muligvis føre til, at de Grundejere, der ikke har villet gøre noget ved deres Ejendom og derfor af Nævnene har været forhindrede i at faa Lejen forhøjet, nu faar deres Efterladenhed præmieret og belønnet i en Grad, som ikke er heldigt. Ogsaa dette taler jo for at holde paa det førnævnte Standpunkt, som Lejerne har indtaget, at enhver Lejeforhøjelse bør gaa gennem Nævnet. Jeg kan aldeles ikke give min Tilslutning til den højtærede Ministers Bemærkning om det naturlige i, at han har fulgt Grundejernes Repræsentanter, og at han i alle Tilfælde maatte tage et Standpunkt, for man skulde jo ud over Spørgsmaalet. Nej, det naturlige forekommer mig at være, at Ministeren, naar der ikke har kunnet opnaas Enighed i Sagen, havde sagt: vel, saa lader vi det blive uforandret ved det gamle paa de Punkter, hvor der ikke har kunnet opnaas Enighed, og saa optager jeg af Ændringer i det nye Lovforslag om Huslejelovens Forlængelse kun dem, der har kunnet opnaas

Enighed om. Det forekommer mig, at det havde været det naturlige Standpunkt at tage, hvis man ikke havde haft særlig Interesse for at imødekomme Grundejernes Krav, hvis ens Sympati ikke i særlig Grad havde været drevet til den Side.

Den ærede Ordfører for Venstre (Hagbart Berg) sagde, trods den stærke Betonning af, at dette var en Afviklingslov, at han troede ikke, det blev den sidste Huslejelov. Det haaber jeg heller ikke, det skal blive, og jeg vil gerne understrege denne Udtalelse; for den vil maaske i nogen Grad kunne bidrage til at dæmpe den Spekulationslyst, som den højtærede Ministers stærke Fremhævelse af, at det er en Afviklingslov, maaske kunde puste Liv i igen til Skade for Samfundet. Jeg vil ogsaa med Henblik paa den nævnte Udtalelse af Venstres Ordfører ligesom det radikale Partis Ordfører spørge den højtærede Minister, om han i Stedet for, at Loven ikke skal gælde længere end til 1. April 1922, dog ikke i Henhold til sit Partis Ordførers Udtalelse kan gaa med til, at Loven skal revideres til den Tid. En saadan Ordning vilde være mere betryggende og skabe et Overblik over Situationen, som kunde have nogen Betydning netop for dem, der sidder med Ejendomme, som de i Haab om, at Huslejeloven helt skal forsvinde, gerne vil have skruet op i Pris og derved tjene sig nogle Penge.

Det glæder mig selvfølgelig, at den højtærede Minister kan gaa med til, at Huslejernes Organisationer og Lejernes Organisationer skal indstille det dobbelte Antal af dem, der skal udpeges af Kommunalbestyrelsen til Medlemmer af Nævnene, i Stedet for at de efter Lovforslaget kan gøre det. Det gør jo ganske vist Tvangen overfor Kommunalbestyrelsen noget mildere. Men jeg ser egentlig ikke, at der i det hele taget er nogen Mening i at sætte Kommunalbestyrelserne ud af Spillet, saaledes som Forholdet til Dels vil blive, om end naturligvis i noget mindre Grad, naar der kommer til at staa „skal“, end naar der staa „kan“.

Jeg tror ikke, at der under denne Debat er fremkommet flere Bemærkninger, som jeg behøver at svare paa, og jeg skal derfor i øvrigt henholde mig til mine første Udtalelser.

Johannes Lou: Det vilde glæde mig meget, om det ærede Medlem Hr. Simonsen, naar han spørger om en Ting, straks vilde udtale, om det var med eller uden Forsæt, han optraadte mere eller mindre begavet.